

- likinghouon, 1036, D W 11 ; 11., D W IX a 1 b, 30 r°.
 Germ. *Hulþikingo hofum* „zu den Höfen der Leute des Hulþiko“.
- HOLLOGNE-SUR-GEER : Wa :: Holongia, 1126, I J. — Holon, 1139 cop. milieu 13e, H Tc 43 et 137 ; 2e moitié 12e, Xr 10147-58, 76 r°. — Holonia supra Iecoram, 1143, Ie C. — Holoin, 1147 cop. 13e, I Je 14. — Holong, 1186, I Je 29. — Holon supra Iayram, 1190, N C.
- HOLLOGNE-AUX-PIERRES : Lg :: cum Holonio, 862 cop. 3e déc. 13e, I SMe n° 28. — Holonge, 1105 cop. id., ib. n° 113. — Holoigne, 1178, I N 8. — Holong, 1182, Ie P. — Holonia, 1215, I V 52. — Holoig, 1220, I Vn. — Holan, 1221, I Vb 22.
- HOLLOGNE [Waha : Ma] :: Holonia, 1189 cop. 1650, F H 81 A 1.
- „H O L O N F O R D A” (onb. in Gentgouw):: —, (768-814) kop. 941, ed. DB, p. 133.
 Germ. *hulan*, dat. sg. bij *hula-* „hol : in een ravijn gelegen” + *furdu-* m. „voorde : doorwaadbare plaats in een beek”.
- HOLQUE : Du :: Holoca, 1093 cop. 15^e, O 852 n° 270. — rivulum qui vocatur Holoca, 1158 cop. id., ib. n° 27. — de ueteri Holke, 1178, 2 copies : ± 1220 et 1775, P L 9920, 24 r° et O 803 I n° 269. — ad paruum Holke, 1178 copies idem, ib.
- HOLSBEEK : Lv :: Hulsebec, 1129, Park 1.
 Germ. *hulisa-* m. „hulst” + *baki-* m. „beek”.
- HOLSTERHAUSEN [Werden : Essen : Dd] :: Holtseterhusen, mitte 12., D W RH9, 51 r°.
 Germ. *Hultasætjana hūsum* „zu den Häusern der Waldanwohner”.
- HOLSTHUM : Tr :: Holzheim, (869-82) kop. ± 1222, Go I 71, 80 v°.
 Germ. *hulta-* n. „Wald” + *haima-* n. „Wohnung”.
- HOLTEN [Dinslaken : Dd] :: Holta, 10.-11. kop. mitte 12., D W RH9, 15 v° (zweif. ident.).
 Germ. *hulta-* n. „Wald”.
- HOLTEN [Oberhausen : Dd] :: Holze, 1166, K D 11 und 12 ; 1166, D M 2. — Holte, (1168-73), D R 11 ; 1173, Xt 43 ; (1167-74), D Bb 4 ; 1188, D R 13 ; (1167-90), D G 8 ; 1218, K DO 1. — Holthe, 1184, Xt 48. — Holz, 1218, K DO 2.
 Die hochdeutschen Formen sind kölnisch.
- HOLTHAUSEN : Arn :: Holthuson, 10.-11. kop. mitte 12., D W RH9, 14 r°.
 Germ. *hulta-* n. „Wald” + *hūsum*, dat. pl. zu *hūsa-* n. „Haus”.
- HOLTHAUSEN [Benrath : Düsseldorf : Dd] :: Huleshuson, Huleshusen, ende 11., D Kw 8.
 Germ. *hulisa-* m. „Hulst” + *hūsum* „zu den Häusern”.
- HOLTHAUSEN [Herne : Arn] :: Holthuson, 10., D W IX a 1 a, 26 v°.
- HOLTHAUSEN [Uedem : Dd] :: Holthusen, 1176, D R 12.
- HOLTHAUSEN [Werne a. d. Lippe : Mü] :: Holthuson, 10., D W IX a 1 a, 12 r° ; (1063-66) kop. mitte 12., D W RH9, 31 v° ; mitte 12., D W II a 1, 10 v°. — Holthusen, mitte 12., D W RH9, 56 r°.
- HOLTHEIM : Dt :: Holtheim, (1015-23) kop. mitte 12., Ka vita Meinwercki, 36 ; 1036 kop. id., ib. 129.
 Germ. *hulta-* n. „Wald” + *haima-* n. „Wohnung”.
- HOLTHUIZEN [Tonden : Brummen : Gl] :: Holthusen, 1059 vals 12^e, Zu K. — Holthuson, midden 12^e, D W II a 1, 22 v°.
 Germ. *hulta-* n. „bos” + *hūsum*, dat. pl. bij *hūsa-* n. „huis”.
- „H O L T H U S I N G” [Almen : Gorsel : Gl] :: domus Holthusing, 1188, kop. of interpol. eind 13^e, U B 2, 135 v°.